

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Curtea de Apel Braşov (Rumeenia) 10. veebruaril 2023 –
kriminaalasi M.A.sr, S.A.C.S., S.A.S. süüdistuses**

(Kohtuasi C-75/23, Parchetul de pe lângă Tribunalul Braşov)

(2023/C 205/27)

Kohtumenetluse keel: rumeeania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Curtea de Apel Braşov

Apellant:

Parchetul de pe lângă Tribunalul Braşov

Süüdistatavad:

M.A.sr, S.A.C.S., S.A.S.

Tsiviilhagi esitaja:

Stato rumeno

Eelotsuse küsimused

1. Kas ELL artiklit 2, artikli 19 lõike 1 teist lõiku ja ELL artikli 4 [lõiget 3] koostoimes ELTL artikli 325 lõikega 1, finantshuvide kaitse konventsiooni⁽¹⁾ artikli 2 lõikega 1, finantshuvide kaitse direktiivi⁽²⁾ artiklitega 2 ja 12 ning nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiiviga 2006/112/EÜ mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi⁽³⁾, seoses tõhusate ja hoiatavate karistuste põhimõttega Euroopa Liidu finantshuve kahjustavate raskete kelmuste eest ja vastavalt komisjoni otsusele 2006/928/EÜ⁽⁴⁾, viitega Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 49 lõike 1 viimasele lausele, tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus niisugune õiguslik olukord, nagu see, mida käsitletakse põhikohtuasjas, kus süüdistatavad paluvad kohaldada soodsama karistusseaduse põhimõtet olukorras, kus riigisisese konstitutsioonikohtu otsusega tunnistati põhiseadusevastaseks kriminaalvastutuse aegumise katkemist käsitleva seaduse tekst (2022. aasta otsus) seadusandja tegevusetuse tõttu, kuna viimane ei astunud samme, et viia seaduse tekst kooskõlla sama konstitutsioonikohtu varasema otsusega, mis tehti neli aastat enne eespool viidatud otsust (2018. aasta otsus) – ja vahepeal oli esimese astme kohtute praktika, mis tekkis esimese otsuse alusel, juba välja kujunenud selles suunas, et kõnealune tekst oli jätkuvalt olemas sellisel kujul, nagu seda mõisteti pärast konstitutsioonikohtu esimest otsust –, mille praktiline tagajärg oli see, et kõikide selliste süütegude aegumistähtaeg, mille kohta ei olnud tehtud lõplikku süüdimõistvat kohtuotsust enne konstitutsioonikohtu esimest otsust, vähendati poole võrra ning et kõnealuste süüdistatavate suhtes läbiviidav kriminaalmenetlus seejärel lõpetati?
2. Kas ELL artiklit 2, mis on seotud õigusriigi väärtustega ja inimõiguste austamisega ühiskonnas, mida iseloomustab õigus, ning ELL artikli 4 [lõiget 3] liidu ja liikmesriikidevahelise lojaalse koostöö kohta, kohaldades komisjoni otsust 2006/928/EÜ seoses kohustusega tagada Rumeenia kohtusüsteemi tõhusus, viitega Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 49 [lõike 1] viimasele lausele, milles sätestatakse soodsama karistusseaduse põhimõte, tuleb seoses riigisisese kohtusüsteemi kui tervikuna tõlgendada nii, et nendega on vastuolus selline õiguslik olukord, nagu see, mida käsitletakse põhikohtuasjas, kus süüdistatavad taotlevad soodsama karistusseaduse põhimõtte kohaldamist olukorras, kus riigisisese konstitutsioonikohtu otsusega tunnistati põhiseadusevastaseks kriminaalvastutuse aegumise katkemist käsitleva seaduse tekst (2022. aasta otsus) seadusandja tegevusetuse tõttu, kuna ta ei astunud samme, et viia seaduse tekst kooskõlla sama konstitutsioonikohtu varasema otsusega, mis tehti neli aastat enne eespool viidatud otsust (2018. aasta otsus) – ja vahepeal oli esimese astme kohtute praktika, mis tekkis esimese otsuse alusel, juba välja kujunenud selles suunas, et kõnealune tekst oli jätkuvalt olemas sellisel kujul, nagu seda mõisteti konstitutsioonikohtu esimeses otsuses –, mille praktiline tagajärg oli see, et kõikide selliste süütegude aegumistähtaeg, mille kohta ei olnud tehtud enne konstitutsioonikohtu esimest otsust lõplikku süüdimõistvat kohtuotsust, vähendati poole võrra ning et kõnealuste süüdistatavate suhtes läbiviidav kriminaalmenetlus seejärel lõpetati?

3. Kui vastus on jaatav, ning ainult juhul, kui liidu õigusega kooskõlas olevat tõlgendust ei saa anda, siis kas liidu õiguse esimese põhimõtet tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus riigisisised õigusnormid või praktika, mille alusel riigisisestele tavakohtutele on siduvad riigisisese konstitutsioonikohtu otsused ning riigisisese kõrgeima kohtu siduvad otsused, ning sel põhjusel ja välja arvatud juhul, kui nad panevad toime distriplinaarrikkumise, ei või nad jätta omal algatusel kohaldamata viidatud otsustest tulenevat kohtupraktikat, ka juhul kui nad leiavad Euroopa Kohtu otsust arvestades, et kõnealune kohtupraktika on vastuolus ELL artikliga 2, ELL artikli 19 lõike 1 teise lõiguga ja ELL artikli 4 [lõikega 3], koostoimes ELTL artikli 325 lõikega 1, vastavalt komisjoni otsusele 2006/928/EÜ, viitega Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 49 [lõike 1] viimasele lausele, nagu põhikohtuasjas käsitletavas olukorras?

- (¹) Euroopa Liidu lepingu artikli k.3 alusel koostatud Euroopa Ühenduste finantshuvide kaitse konventsioon (ELT 1995, C 316, lk 49, ELT eriväljaanne 19/08, lk 57).
- (²) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 5. juuli 2017. aasta direktiiv (EL) 2017/1371, mis käsitleb võitlust liidu finantshuve kahjustavate pettuste vastu kriminaalõiguse abil (ELT 2017, L 198, lk 29).
- (³) ELT 2006, L 347, lk 1.
- (⁴) 2006/928/EÜ: Komisjoni 13. detsembri 2006. aasta otsus, millega nähakse ette kord, mille abil teha Rumeeniaga koostööd ja jälgida tema edusamme konkreetsete eesmärkide täitmisel kohtureformi alal ning korruptsiooni ja organiseeritud kuritegevuse vastases võitluses (teatavaks tehtud numbri K(2006) 6569 all) (ELT 2006, L 354, lk. 56).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesfinanzhof (Saksamaa) 15. veebruaril 2023 – H GmbH versus Finanzamt M

(Kohtuasi C-83/23, H GmbH)

(2023/C 205/28)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundesfinanzhof

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: H GmbH

Vastustaja: Finanzamt M

Eelotsuse küsimused

Eelotsuse küsimus direktiivi 2006/112/EÜ (¹) tõlgendamise kohta:

1. Kas residendist soorituse saajal on õigus esitada niinimetatud vahetu nõue otse residentsusliikmesriigi maksuhaldurile vastavalt Euroopa Kohtu 15. märtsi 2007. aasta otsusele Reemtsma Cigarettenfabriken, C-35/05 (EU:C:2007:167), kui
 - a) soorituse saajale väljastab samuti residendist soorituse tegija residentsusliikmesriigi käibemaksuga arve, mille soorituse saaja tasub, kusjuures soorituse tegija maksab arvel märgitud maksu nõuetekohaselt ära,
 - b) arve on aga esitatud soorituse eest, mida tehti teises liikmesriigis,
 - c) seetõttu ei saa soorituse saaja residentsusliikmesriigis sisendkäibemaksu maha arvata, kuna tegemist ei ole residentsusliikmesriigis seaduse alusel tasumisele kuuluva maksuga,
 - d) soorituse tegija korrigeerib seepeale arvet, jättes residentsusliikmesriigi käibemaksu märkimata ja arve summa väheneb seetõttu maksusumma võrra,
 - e) soorituse saaja ei saa soorituse tegija vara suhtes algatatud pankrotimenetluse tõttu oma nõudeid soorituse tegija vastu rahuldada ja